

Thea van der Hoek: 'Groeten uit het verpleeghuis' Uitgeverij Boekscout, Soest 2009. ISBN 9789088348501 Zie ook: www.boekscout.nl (Ouderenzorg/Verpleeghuis/AG)

en

Thea van der Hoek: 'Mij een zorg' Uitgeverij Boekscout, Soest 2010. ISBN 9789460899010 Zie ook: www.boekscout.nl (Ouderenzorg/Verpleeghuis/AG)

Soort boek/Ziekte/Stijl:

Boek 1:

Cover tekst: 'Leven in een verpleeghuis. De nachtmerrie van zo'n beetje iedereen. Thea van der Hoek is activiteitenbegeleidster in een van die huizen. Zij weigerde de bewoners te zien als crisis veroorzakende nummers, en vond uiteindelijk een werkplek waar het menselijke gevoel de leidraad was. In dit boek laat ze haar lezers de bewoners zien. Toont ze gezichten. Maken we ook kennis met haar eigen emoties. Een indringend verhaal dat ook de ontwikkelingen in deze tak van de zorg helder verwoordt. Maar wat ze ook te melden heeft, ook al gaat het over de overheid, ze blijft je die gezichten voorhouden.' Boek van 138 pagina's.

Boek 2:

Cover tekst: 'Sanne werkt al jaren als activiteitenbegeleidster op een afdeling in het verpleeghuis. Zij wordt geconfronteerd met veel veranderingen; ze moet gaan rapporteren in het elektronisch zorgdossier en de zorgzwaartepakketten worden ingevoerd. Door gebrek aan leiding en sturing voelt Sanne zich aan haar lot overgelaten. Ze besluit daarom zelf op onderzoek uit te gaan. Hoe werkt het nieuwe systeem en waar komt het vandaan? Ze moet het weten. Omdat ze niet wil dat de bezuinigingen ten koste gaan van het welzijn van haar bewoners, probeert ze zelf invulling te geven aan de zorgarrangementen. Maar wat vindt de inspecteur van volksgezondheid daarvan?'

Citaat:

Boek 1: "Weet je wat ik nou wel eens zou willen?" zegt mevrouw Molen plotseling. "Nou?" vraag ik, altijd nieuwsgierig naar de behoefte van mijn mensen. "Ik zou wel eens zo'n mooi bossie van die gele bloemetjes willen hebben hier op tafel, in een vaas." "Dat snap ik wel," is mijn antwoord. "Maar hoe komen we daar aan?" "Nu, dan stap je de tuin in en je plukt er een paar," is haar nuchtere weerwoord. "Ik denk niet dat het mag," weifel ik. "Ze kunnen allemaal de pot op, met hun niet mogen. Als ik toch zo'n bloemetje wil hebben, pluk ik dat toch gewoon!" Ik heb bewondering voor dat standpunt en ga erin mee. "Zullen we dan naar buiten gaan en stiekem bloemen uit de tuin stelen?" stel ik voor. "Dat doen we," zegt ze vastberaden. Ik ga onze jassen halen en zoek de sleutel van de tuindeur. Alles zit hier op slot voor de veiligheid van de bewoners. Zij kunnen zich immers niet meer oriënteren. We stappen na enige tijd naar buiten en beginnen de narcissen te plukken. We voelen ons lekker stout en beginnen te giechelen. Mevrouw Molen plukt de bloemen zonder steel. Alleen de knoppen trekt ze eraf. Ik vind ze mooier mét steel. Het plantensap druipt langs mijn vingers. Af en toe kijk ik schichtig op om te kijken of we niet betrappt worden. Mevrouw Molen heeft nergens last van. "Zo," zegt ze, "nou heb ik er genoeg." Ze houdt een paar bloemknoppen in haar handen. We gaan weer

naar binnen. Ze legt de bloemknoppen op het aanrecht. "De rest mag jij doen," zegt ze. Ik hang onze jassen weer terug en de hele ochtend genieten we nog na van onze rooftocht.'

Boek 2: 'Ik frons mijn wenkbrauwen. Ik ben in al die jaren nog nooit de medicijnen van bewoners vergeten tijdens een uitstapje. Hoe kan het dat mij dat nu wel is overkomen? Gelukkig is alles goed gegaan met meneer van Dijk. Maar ik krijg een beetje het gevoel dat mij de zwarte Piet toegespeeld wordt. Natuurlijk, ik heb ze niet meegenomen, dat is waar. Maar de zuster heeft mij er ook niet even op gewezen. Ik weet uit mijn hoofd niet wie er wel en wie niet medicijnen nodig hebben. Eerlijk is eerlijk, ik had daar naar moeten informeren. De mensen zijn tijdens een uitstapje aan mijn zorgen toevertrouwd, dus ik ben verantwoordelijk. Maar toch kan ik het niet helpen op te merken dat de sfeer op de afdeling aan het veranderen is' Boek van 166 pagina's.

Over de schrijfster:

Thea van der Hoek (1963) werkt sinds 1993 in de zorg als activiteitenbegeleidster en woont in Hellevoetsluis. Boekscout.nl: 'Ik ben geboren in Geervliet (ZH) in 1963. Momenteel is mijn woonplaats Hellevoetsluis. Sinds 1993 ben ik werkzaam als activiteitenbegeleidster in een verpleeghuis waar ik op verschillende afdelingen gewerkt heb. Op alle locaties kwam ik leuke en boeiende mensen tegen. De situatie waarin de patiënten verkeren is veelal tragisch en onomkeerbaar, maar de strijd om door te gaan heb ik altijd bewonderd.'